

[K. B. Andersen]

hr. Glistrups ønske er hans skrivelse optrykt som bilag til betænkningen, som man vil se.

Glensgård (FP):

Hr. K. B. Andersen sagde, at folketinget ikke skulle tage stilling til indholdet i sagen. Men folketinget skal tage stilling til ét problem, og det er, om sagen er politisk eller ej, og det kan man kun tage stilling til, hvis man går ind i indholdet af sagen.

Men er det, I vil opnå, en psykisk – måske oven i købet en fysisk – tortur af en oppositionspolitikker? Er det virkelig nødvendigt for jer at skjule jer under et sådant dække? Er I bange for, at I bliver afsløret i al jeres nøgenhed? Tør I ikke ...

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg beder om, at den direkte tiltale undgås. Jeg henviser til forretningsordenen.

Glensgård (FP):

»– sagde skolelæreren til sine skoleelever.« Det var et citat. Tør I ikke? Hvor er ansvarsbevidstheden henne? Ja, hr. Hjortnæs kunne jo også have været udnævnt til justitsminister i stedet for til skatteminister. Det ville naturligvis have været interessant.

Skal en politisk retssag fortsætte? For politisk det er den, det er der ført sandhedsbevis for. Hans Westerberg, som jo er statskattedirektør, har udtalt, at han godt er klar over, at der må ryge nogle uskyldige mennesker med i denne retssag, det er nødvendigt, for at man kunne få ram på hr. Glistrup. Men vil et flertal virkelig ligge underdrejet for hr. Westerberg? Ja, alt tyder jo på det. Men hr. Westerberg står som bekendt heller ikke så langt fra hr. Gert Petersen. Der er rene linjer i den sag, men de er politiske. De politiske linjer er endnu mere fortællende.

Man husker endnu, at hr. Leo Lemvig udtalte umiddelbart efter byretsdommen: nu kan jeg tillade mig at melde mig ind i socialdemokratiet. Som om han ikke allerede under retssagen havde haft sine kontakter i orden.

Også byretsdommer Kistrup fik sin betaling for sin indsats i Glistrupsagen. Blev han ridder af Dannebrog? Blev han æresmedlem i socialdemokratiet? Ja, det ved jeg ikke. Men ét ved jeg, og det er, at han blev forfremmet, han blev nemlig forfremmet til

landsdommer. Han blev landsdommer, selv om sagen i byretten og den dom, der blev afsagt, ganske klart må diskvalificere ham til at være dommer overhovedet. Hr. Kistrup afsagde en politisk kendelse i håb om, at begge parter kunne leve med denne kendelse. Betalingen fra magthaverne til hr. Kistrup var altså ganske simpelt den, at hr. Kistrup fik muligheder for at gå nogle trin op på lønstigen.

Som jeg har nævnt, har landets næstkommanderende på skattesiden, hr. Hans Westerberg, ikke lagt skjul på, at uskyldige mennesker skal dømmes for at få ram på hr. Glistrup. Men langt mere lusket er de svindelmetoder, som anvendes over for hr. Glistrups klienter i landsskatteretten. I landsskatteretten forsøger retspræsidenten trods alt at skjule sine politiske domsafsigelser og sine klare politiske standpunkter. At det så ikke lykkedes til fulde for landsskatteretten at skjule disse uhæderligheder, hænger udelukkende sammen med hr. Poul Boeg fra kristeligt folkeparti og så mig selv. Vi ville ikke stå model til sådanne svindelnumre. Hr. Poul Boeg kalder det justitsmord.

Folketinget skal altså atter tage stilling til hr. Glistrups immunitet. Ærede kolleger! Hvor er de kolleger henne, som altid råber op om retfærdighed, om menneskerettigheder i Chile, Angola og Sovjet og alle de andre steder, hvor der sker en overtrædelse af FN's bestemmelser om det enkelte menneskes rettigheder? Hvor er hr. Ole Espersen? Hvor er hr. Stetter, hr. Bertel Haarder, hr. Niels Helveg Petersen? Folketingsmedlemmer, som ved forskellige lejligheder har udtalt sig kritisk, fordi menneskerettighederne er blevet overtrådt. Når man er blevet forfulgt på grund af religion eller på grund af sine politiske standpunkter, så har vi altid set de medlemmer, som jeg her har nævnt, markere sig. Men hvor er disse medlemmer henne i den menneskerettighedssag, som for øjeblikket bør foregå i Danmark? De tør ikke komme frem af frygt for, at en oppositionspolitikker får mere tid til sit politiske arbejde.

Hr. Glistrup har ikke på noget tidspunkt forsøgt at skjule sine skattemæssige handlinger. Hr. Glistrup har hvert år afleveret sin selvangivelse, behørigt underskrevet. Han havde og har ikke noget at skjule. Det havde selvfølgelig været nemmere for hr. Glistrup at stemple selvangivelsen: »Denne selvangi-